en te Marseille

n. (Links o de foto hun mascotta, Iwan Panlowitch, 12 jaar oud.)

De aanvoerder der Russische troepen, Generaal Lokhvitzky, antwoordt op de welkomstwoorden van den Fransche generaal Menessier.

erpen die te oek in Waterland gedurende de overstroomingen aandreven, oewaard als nde zonder eigenaar.

massa's dingen bij zou koopen, en daar hoopte Willy op.

Had Willy echter ooit kunnen denken, dat Jans artistieke neigingen hem zouden maken tot een verwoed opkooper van alles wat maar eenigszins antiek leek? Neen, nooit! En toch gebeurde dit.

Op een middag kwam Jan niet als gewoonlijk om vijf uur thuis eten. 't Werd half zes, zes uur, en Willy draafde maar van het eetkamertje naar de keuken, om alles warm te houden.

Over half zeven, toen Willy op een der oud-Hollandsche stoelen neergezakt was, en met het hoofd op haar armen, hartbrekend zat te snikken, kwam Jan naar boven stormen. Hij sloot de huilende Wil niet in zijn armen, zooals anders, hij zei alleen zeer afwezig: „Huil je? Ja, 't is wat laat geworden," gaf haar een verstrooiden zoen op haar voorhoofd, — „stel je voor," pruilde Willy in zichzelf — en ontpakte toen met veel teederheid, en onnoemelijk veel trots, een ivoren poppetje met een dik puntbuikje.

Dat zette hij voor Willy neer. Willy bekeek het met veel verbazing en eenige minachting, onderwijl tranen drogend en hoorbaar snuffelend. Jan nam geen notitie hiervan: hij streelde het poppetje, en vroeg enthousiast: „Weet je wat dat is Wil?"

Een der grootste boerderijen in de nabijheid van Broek in Waterland waarvan de helft is weggespoeld.

oarenontwoekerd

rij, die op heiunt staat in te storten.

Hoe veel er nog te ruimen valt, wanneer alles zal zijn drooggemalen, demonstreert deze foto op sprekende wijze. *(foto's V.F.B.)*